

عنوان مقاله:

ناپایداری در مفهوم پایداری

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فریال سادات سیادت - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

بهرام سیاوشپور - استادیار دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

توسعه در دنیای امروزی وابسته است به فناوری های نوینی که خاستگاهشان علوم تجربی و پیشرفت بشر در این حوزه بوده است توسعه ای که شکل زندگی امروز را کاملاً از گذشته متمایز ساخته و دستاوردهایی انکارناپذیر به همراه داشته است لیکن توسعه یادشده باعث بروز ناهنجاریهای بسیاری گردیده که میتوان زمینه های آن را در حوزه های مختلف شناخت کارخانجات و صنایع به عنوان سمبل توسعه باعث بوجود آمدن مشکلات زیست محیطی فراوانی شده اند افزایش جمعیت و تسهیل زندگی انسان ها در جوامع منجر به وابستگی بیش از حد به انرژی های تجدید ناپذیر گردیده که از یک سو به کاهش منابع سوخت فسیلی و از سویی دیگر به الودگیهای جبران ناپذیر زیست محیطی منجر گردیده است این شناخت نوین کانسیپت تازه ای را رونمایی کرد که همانا توسعه پایداری باشد در چند دهه اخیر مفهوم توسعه پایداری عنوان راه حل ناهنجاریهای توسعه مطرح شده و توجه به توسعه ای دارد که بادی جامع نگره فرایند توسعه را در سامانه بزرگتر که میتواند طبیعی یا مصنوع باشد به ارزیابی میگذارد این مقاله در پی هوایدا نمودن تضادی درونی در پارادایم پایداری با کاربست واقعی آن در محیط واقعی می باشد روش تحقیق در نوشته حاضر روش استدلال منطقی یعنی نتیجه گیری براساس اصول منطقی حاصل از اندیشیدن و تفکر عقلانی براساس داده های موجود در منابع می باشد.

کلمات کلیدی:

پایداری/ محیط زیست/ ناپایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214384>

